

MINISTERSTWO
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Andrzej Wyrobiec
Podsekretarz Stanu

Warszawa, dnia 8 października 2015 r.

DL/546/15
DL.022.7-1467.2015.AS
KRM-10-92-15

Pani
Małgorzata Hirszel
Sekretarz
komitetu stałego Rady Ministrów

Szanowna Pani Minister,

w nawiązaniu do pisma Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 8 października 2015 r. znak DP.WL.0211.27.2015, przy którym przekazano projekt ustawy o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego:

1) proponuję przywrócić rozróżnienie między rodzajami ograniczeń w dostępności materiałów archiwalnych. Rozróżnienie to było zawarte we wcześniejszych wersjach projektu. Odmiennego podejścia wymaga bowiem ustawowa ochrona tajemnic, do której podmioty zobowiązane (przede wszystkim archiwa) obowiązane są bezwzględnie się zastosować, innego zaś rozstrzygnięcia wymaga kolizja różnorodnych prawnie chronionych negatywnych i pozytywnych interesów informacyjnych. Typowym przykładem jest konkurencja pierwszeństwa w hierarchii norm prawnych między wolnością badań naukowych a ochroną prywatności podmiotów danych. Dlatego też w projektowanym art. 16b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446), użyto odpowiednio alternatywnych zwrotów „podlega ograniczeniu” oraz „może podlegać ograniczeniu”. W obecnej wersji projektu dla obu powyższych sytuacji występuje zwrot „podlega ograniczeniu”, zacierając odmiennosc procedowania na rzecz ochrony tzw. „twardych tajemnic” na podstawie kryteriów formalno-prawnych w stosunku do ochrony „miękkich wartości” (np. dóbr osobistych).

Sekretarz
Departamentu Komitetu Rady Ministrów

19. 10. 2015

Strona 1 z 3

W związku z powyższym proponuję następujące brzmienie art. 16b:

„Art. 16b. 1. Dostęp do materiałów archiwalnych:

1) podlega ograniczeniu na zasadach określonych w przepisach:

- a) o ochronie informacji niejawnych,*
- b) o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych;*

2) może podlegać ograniczeniu ze względu na ochronę:

- a) dóbr osobistych,*
- b) danych osobowych,*
- c) integralności składników państwowego zasobu archiwalnego zagrożonego uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą.”*

Dodatkowo nadmieniam, że „zmiana doprecyzowująca”, o której mowa w ww. piśmie MAC w projektowanym art. 16b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, została dokonana przez projektodawcę bez jakichkolwiek uzgodnień, choćby w trybie roboczym z MKiDN. Odnosząc się do ww. pisma MAC, zwracam uwagę na niezasadne użycie pojęcia „utajnienia” treści materiałów archiwalnych jako wyniku „testu szkody”, dokonywanego przez podmiot zobowiązany. Archiwa ani inni, podobni do nich dysponenti składników państwowego zasobu archiwalnego, nie dokonują utajnienia, lecz zgodnie z terminologią ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach udzielają odmowy udostępnienia materiałów archiwalnych. Zarazem treść dokumentów objęta przesłankami odmowy dostępu może być jednak udostępniona z uwagi na przeciwnie tym pierwszym i nadrzędne w stosunku do nich pozytywne interesy informacyjne;

2) projektowanemu art. 16e ust. 2 pkt. 2 lit. a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach art. 16e ust. 2 pkt 1 lit. a, proponuję nadać następujące brzmienie:

“a) udostępniania materiałów archiwalnych uprawnionym do dostępu do danych zawartych w tych materiałach,”.

Umorzenie postępowania w sprawie odmowy udostępnienia materiałów archiwalnych możliwe jest z uwagi na osobisty przywilej informacyjny wnioskodawcy (przede wszystkim – prawo dostępu do własnych danych). Dlatego też potrzebna jest podstawa materialno - prawna umożliwiająca umorzenie postępowania w sprawie odmowy dostępu do materiałów archiwalnych, wszczętego na podstawie art. 16e ust. 1, jeśli okaże się, że dane te dotyczą samego wnioskodawcy. W związku z powyższym proszę o zmianę brzmienia ww. przepisu;

Strona 2 z 3

3) odnosząc się do protokołu rozbieżności, pragnę zwrócić uwagę, że argumentacja podnoszona przez MAC w odpowiedzi na uwagę KPRM nr 2 nie jest pełna i trafna. Pytanie KPRM dotyczy udostępnienia zasobów i podanego jako przykładu udostępnienia - książki, dlatego odpowiedź MAC nie odnosi się precyzyjnie do pytania. Maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie zostaną określone przez MKiDN w porozumieniu z MAC w rozporządzeniu, którego projekt załączono do projektu ustawy, ale rozporządzenie to dotyczyć będzie jedynie opłat możliwych do nałożenia przez podmioty zobowiązane będące mużcami państwowymi lub mużcami samorządowymi, a tym samym nie będzie to obejmować bibliotek (które co do zasady posiadają w swych zasobach właśnie przywołane przez KPRM książki). Dlatego też projektowane rozporządzenie nie ma bezpośredniego związku z uwagą KPRM. Udzielenie w tym zakresie precyzyjnych wyjaśnień przez MAC mogłoby spowodować odstąpienie od uwagi przez KPRM. Ustawa nie nakłada na podmioty zobowiązane do udostępniania obowiązku digitalizacji. Zatem dokonanie takiego oszacowania dotyczącego czysto hipotetycznej sytuacji nie wymaganej ustawą wydaje się nieuzasadnione.

Z poważaniem

